

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๑๖/๒๕๖๐

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๑๕/๒๕๖๐

วันที่ ๒๘ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๐

เรื่อง นายจี สีตค (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ ว่า การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมเป็นการกระทำที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นายจี สีตค (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่า นางบุญพอล สุวรรณธาดา นายโพษณงค์ สุวรรณธาดา และนางพุลทรัพย์ ทรงวิศิษฏ์ เป็นโจทก์ ยื่นฟ้องผู้ร้องกับพวก เป็นจำเลย ต่อศาลจังหวัดจันทบุรี รวมสามคดี ในคดีแพ่งขอให้ขับไล่จำเลยกับพวกออกจากที่ดินตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓.ก) เลขที่ ๒๕๕ เลขที่ ๒๖๑๑ และเลขที่ ๒๖๑๒ ตำบลมะขาม (อ่างศิรี) อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี แล้วแต่กรณี ศาลจังหวัดจันทบุรี ซึ่งมีนายสินทร สิงนิมิตตระกูล และนายเชาวลิต ตูลยสิงห์ (ถึงแก่กรรม) เป็นผู้พิพากษาพิจารณาคดีได้สั่งรวมพิจารณา และมีคำพิพากษาให้ขับไล่จำเลยกับพวกออกไปจากที่ดินดังกล่าว จำเลยยื่นอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ ซึ่งมีนายอัศวินวิทย์ สุมาวงศ์ นายรัชชชัย จาตุรงค์กุล และนายชนรรักษ์ สินธารา เป็นผู้พิพากษาพิจารณาคดีพิพากษายืน ผู้ร้องอ้างว่าการพิจารณาพิพากษาคดีดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงยื่นฟ้องผู้พิพากษาศาลจังหวัดจันทบุรีและผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์เป็นจำเลยในคดีอาญาต่อศาลจังหวัดจันทบุรีในความผิดต่อ

- ๒ -

ตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ มาตรา ๑๖๑ และมาตรา ๑๖๒ ซึ่งศาลจังหวัดจันทบุรี ได้มีคำพิพากษายกฟ้อง (ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงในชั้นการพิจารณาของศาลอุทธรณ์ และศาลฎีกา) ผู้ร้องอ้างว่าการพิจารณาพิพากษาคดีของผู้พิพากษาศาลจังหวัดจันทบุรีและผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ในคดีดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่าการพิจารณาพิพากษาคดีของผู้พิพากษาในศาลยุติธรรมดังกล่าวเป็นการกระทำที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ หรือไม่ และขอให้มีการพิจารณาไต่สวน เมื่อคดีถึงที่สุด ขอให้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมดำเนินการให้ผู้พิพากษาที่พิจารณาพิพากษาคดีดังกล่าวพ้นจากตำแหน่ง และให้กระทรวงการคลังชดใช้ค่าเสียหายแก่ผู้ร้องตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๕

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยหรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ”

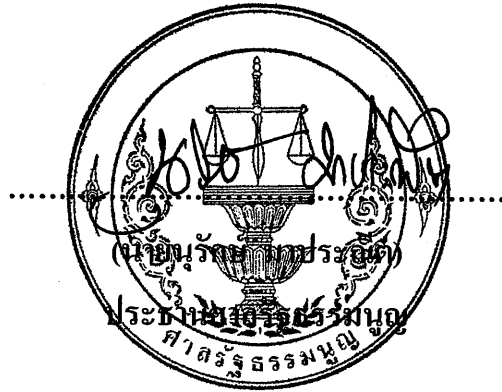
พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องอ้างว่าการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีของผู้พิพากษาในศาลยุติธรรมไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่าการพิจารณาพิพากษาคดีของผู้พิพากษาในศาลยุติธรรมดังกล่าวเป็นการกระทำที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ หรือไม่ ซึ่งไม่ปรากฏว่ามีข้อเท็จจริงอื่นที่นอกเหนือไปจากการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีตามหน้าที่และอำนาจของศาลที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๘๘ โดยผู้พิพากษาย่อมมีอิสระในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีตามรัฐธรรมนูญและกฎหมายให้เป็นไปโดยรวดเร็ว เป็นธรรม และปราศจากอคติทั้งปวง แต่เป็นกรณีที่ผู้พิพากษาในศาลยุติธรรมพิจารณา

- ๓ -

พิพากษาอรรถคดีตามหน้าที่และอำนาจของศาลตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ บัญญัติ ผู้ร้องจึงไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวโดยอาศัยช่องทางตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ ได้ และเมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้วินิจฉัยแล้ว คำขออื่น ย่อมเป็นอันตกไป

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

- ๔ -

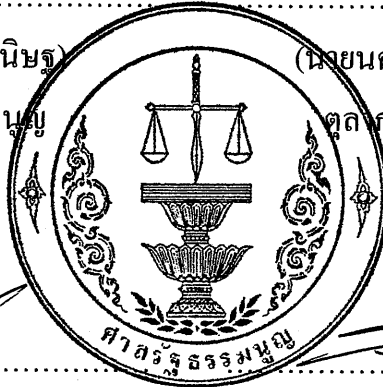
(คำสั่งที่ ๑๖/๒๕๖๐)

(นายจรรย์ ภัคดีธนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายชัย ชลวร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวรวิทย์ กังศศิเทียม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิตินนตรี)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ